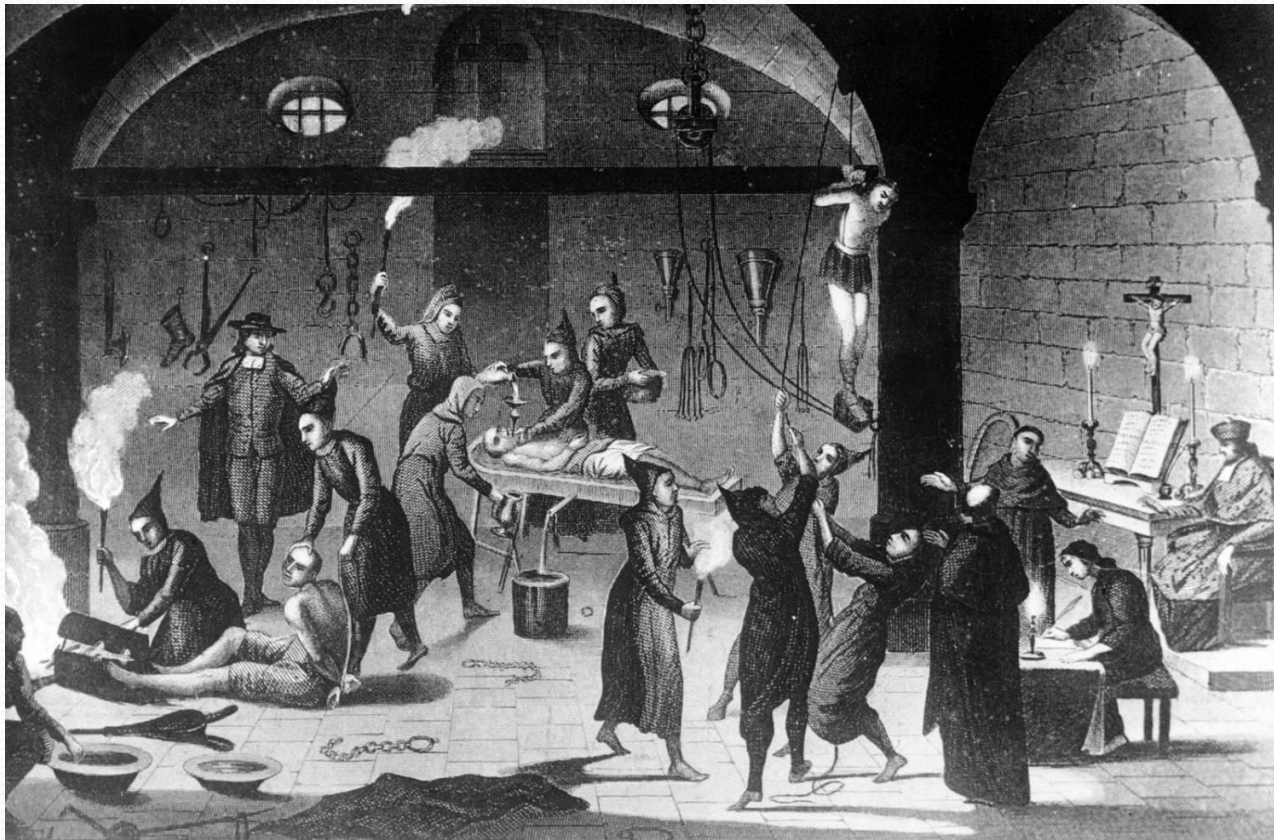

Історія Інквізиції

Свята Інквізиція – ряд судово-слідчих організацій Католицької церкви, створена в XIII столітті для розслідування ересей. Завданням інквізиції було визначити - чи є обвинувачуваний винним у приписуваному йому ересі. Зародки цього явища пов'язані ще з раннім християнством, коли єпископи вершили суди над еретиками.

З XV століття інквізиція стала займатися процесами про відьом, викриваючи їх у зв'язку з нечистою силою. Суди інквізиції вирували по Європі аж до XVII століття. У вогні церкви згоріли тисячі людей, церковні суди жорстоко обійшлися з Джордано Бруно, Галілей і багатьма іншими.

У 1229 році на Тулузькому соборі затверджено утворення Єпископської Інквізиції. Згідно з постановою собору, єпископи мали обов'язок організовувати пошук еретиків та розслідування їхніх справ. Якщо ересь була доведена, та еретик від неї не відмовлявся, його передавали світській владі. Якщо ж еретик розкаювався у ересі і повертався до католицької віри, він мусив на одежі носити жовті хрести, які були видні з усіх сторін. Єпископську Інквізицію та Папську Інквізицію об'єднують під назвою Середньовічної Інквізиції.

Спалення еретиків було зупинено під впливом епохи Просвітництва у 18 ст.

Папська Інквізиція

Папа Григорій IX перетворив Інквізицію з Єпископської на Папську, підпорядкувавши її безпосередньо Святому престолу. Папа Інокентій IV у 1252 році дозволив Інквізиції застосовувати тортури. Тут треба помітити, що за весь час існування Інквізиції вона ніколи не застосовувала тортури так масштабно та жорстоко, як світська влада. Інквізиція була скасована в протестантських країнах у XVI, у Франції в 1789 році.

Інквізиція переслідувала

У XIII-XV
ст учасників
народних
єретичних рухів

Виразників
антифеодальних
настроїв
експлуатованих
низів

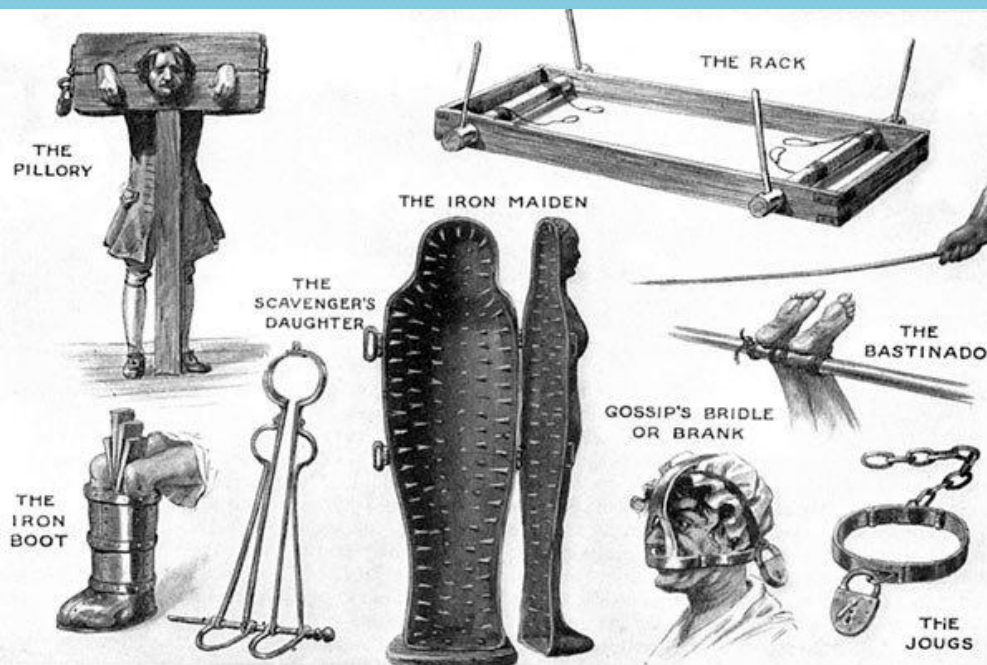
У XVI-XVII —
прихильників Реф
ормації і
гуманізму,
вільнодумства, що
представляли
раннебуржуазну
ідеологію

У XVIII — носіїв
ідей Просвіти
і Великої
французької
революції 1789–17
99.

Молот відьом — одна з найвідоміших книг з демонології, написана в 1486 році, двома ченцями-домініканцями і за сумісництвом інквізиторами Генріхом Крамером та Якобом Шпренгером.

Книга є інструкцією з розрізняння відьом. Для інквізиції вона стала головною книгою, згідно з якою можна було засудити людину до мук та смерті. Довівши, що людина має зв'язок з дияволом, її безпроблемно засуджували до спалення.

У книзі описано багато випадків з практики інквізиції, методи розпізнавання сатанинських виходок, правила ведення допитів, методи, які призводять до ефективних зізнань. Сама книга сформована з трьох частин, кожна в свою чергу з розділів. Назва кожного розділу — це питання, далі чередують роздуми й відповіді на питання. Для мольфарства, відьомства, книга описує необхідність існування трьох елементів, це злий задум відьми, безпосередня допомога диявола і боже попущення. В першій частині книги описуються три складові сили чаклунства, зокрема: Диявол, Чаклун та Боже попущення. Друга частина розказує про чародійство, і як його позбуватись. Третя, остання частина, описує методи викорінення зла та боротьби з ним.

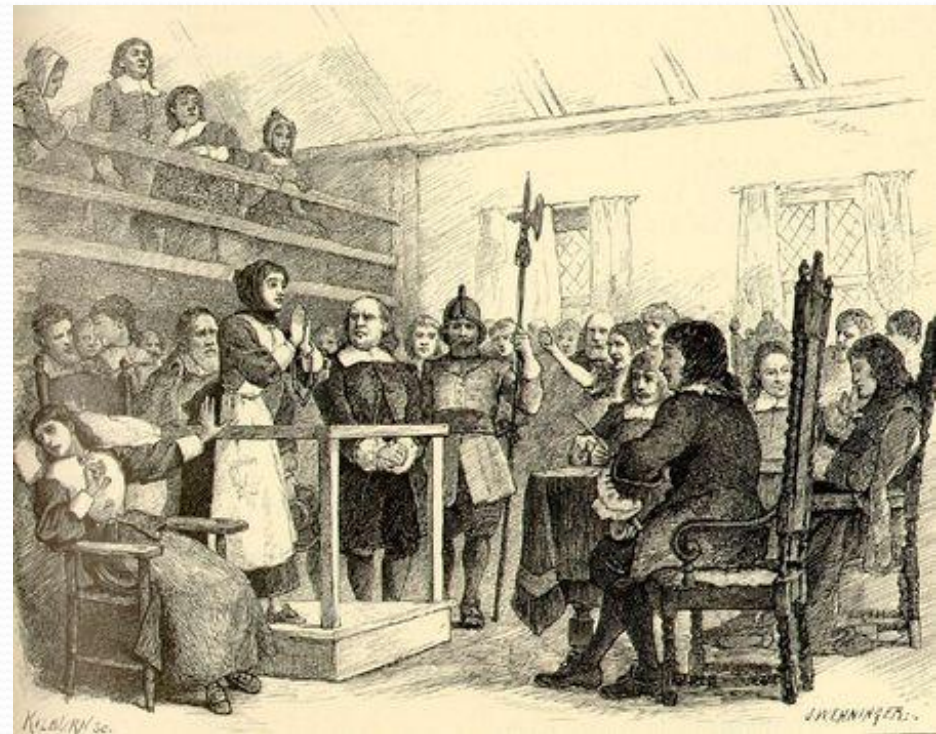

Іспанська Інквізиція

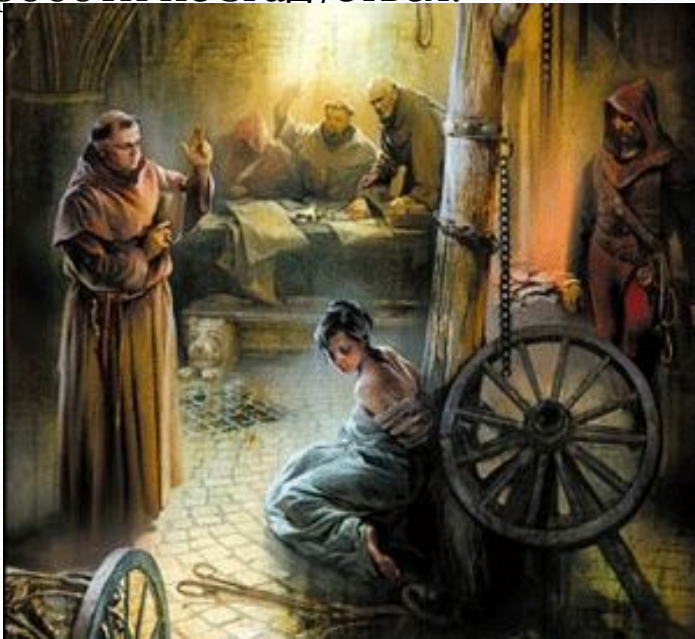

Заснована у 1481 році в Іспанії підкорялась безпосередньо світській владі і була світським слідчим органом. Цією інквізицією керували домініканці. Іспанська Інквізиція найчастіше згадується як найжорстокіша, з найбільшою кількістю жертв. Фернандо дель Пульгар припускає, що лише за перші десять років було спалено 2000 людей. Згідно з Хуаном Антоніо Лоренті, упродовж історії Іспанської Інквізиції вона розслідувала загалом історії 341,021 людини, із яких, як мінімум, 10% (31,912) були страчені.

У середині XVI ст з'являється легенда про «Чорну Інквізицію», придумана та використовувана протестантами для пропагандистських цілей. Першим, хто придумав цю легенду, був Брайтон Джон Фокс (1516–1587). Останній акт спалювання на вогнищі мав місце в Іспанії в 1826 році. Іспанська Інквізиція була скасована у 1834 році, в американських володіннях Іспанії — у ході боротьби за незалежність (1810–1826).

Однією з основних помилок при розгляді Інквізиції є думка, що Інквізиція методично переслідувала і нищила вчених. Головним символом цього міфу є Джордано Бруно, який за свої переконання був спалений на багатті. Виявляється, що вчений вів пропаганду проти церкви, та надавав перевагу окультним наукам. Після страти вченого інквізитори стали підозріло поглядати і на теорію Коперника, так як Джордано Бруно вміло пов'язав її з окультизмом. Діяльність же Коперника не викликала ніяких питань, від своєї теорії його ніхто не примушував відмовлятися. Широко відомий приклад Галілея, однак більше відомих вчених, постраждалих від інквізиції за наукові роботи не згадується.

Салем, штат Массачусетс (Нова Англія) відмітився в світовій історії судовим процесом над салемськими відьмами в 1692 році. За звинуваченням у чаклунстві («полювання на відьом») 19 чоловік було повішено, 1 людина роздавлена камінням і від 175 до 200 ув'язнено, не менше п'яти з яких померли. У 1641 році за англійськими законами чаклунство прирівняли до кримінального злочину.

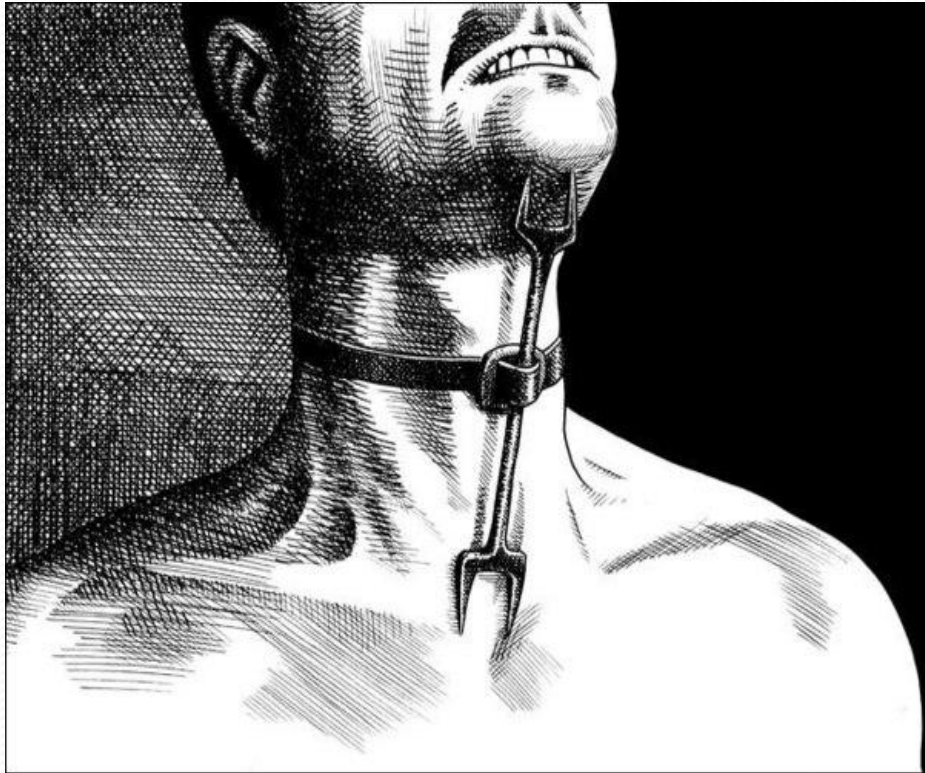
У січні 1692 у дочки і племінниці пастора Семюела Перріса – 9-річної Елізабет Перріс і 12-річної Ебігейл Вільямс – були виявлені симптоми невідомої хвороби. Дівчатка кричали, видавали дивні звуки, ховалися під меблями, їхні тіла скручувало в незвичайні пози. Діти скаржилися на те, що їх хтось колов шпилькою або ножом. Коли Перріс намагався читати проповідь, діти затикали вуха.

Доктор Вільям Гріггс вирішив, що причиною хвороби став вплив відьми. Дівчатка вказали на передбачувану відьму – служницю-рабиню в будинку Перрісів по імені Тітуба. 1 березня 1692 було заарештовано три жінки: Тітуба, Сара Гуд і Сара Осборн. У травні 1692 починається суд. Всього за час антивідьомської істерії у в'язниці потрапило 150 чоловік. Засуджено було 31 людину, з яких повісили 19 осіб, двоє померли у в'язниці, одну задавили до смерті, семеро отримали відстрочку вироку, одну тримали без суду у в'язниці, потім продали в рабство за борги, одна втекла.

У 1697 році судді визнали свою помилку. В 1702 році рішення суду 1692 року було визнано незаконним.

Торттури Інквізиції

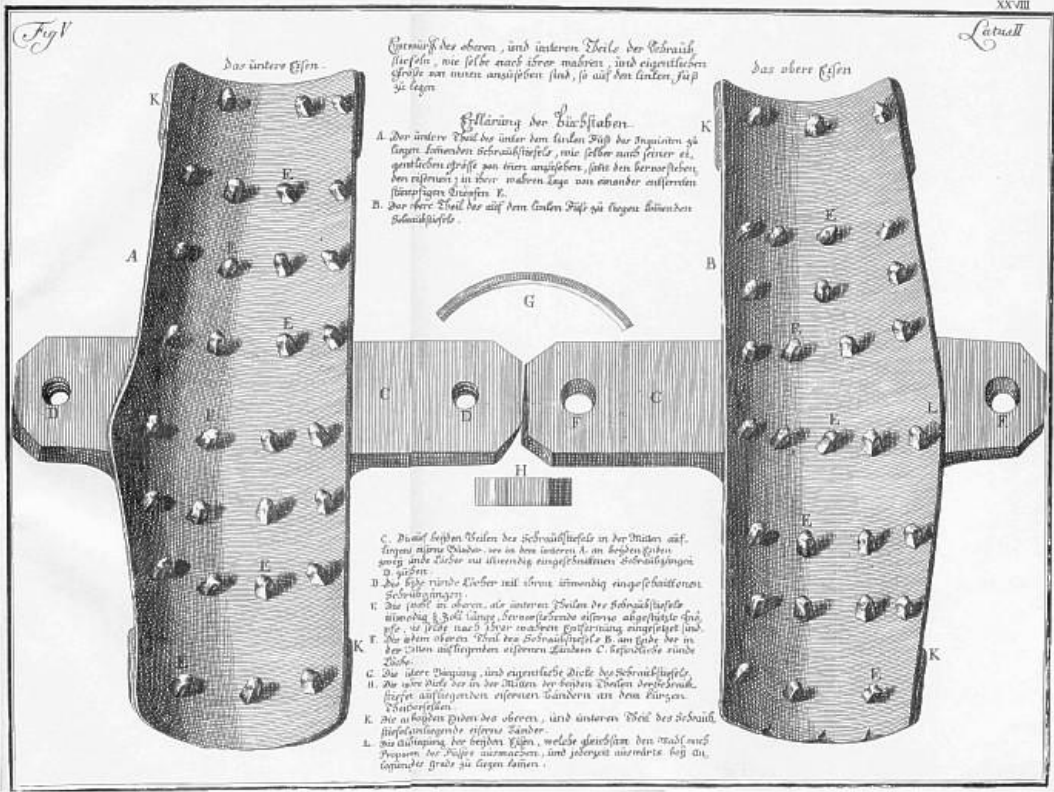
Інквізитори залишились в історії катами та авторами оригінальних торттур. Це не завжди відповідало дійсності, оскільки інквізиція займалась не лише каральними справами. Але треба визнати, що цей орган не обходився без торттур.

Виделка єретика

Знаряддя торттур являло собою двосторонню виделку з нашійником, на кожному кінці виделки було по два шипи. На вилці обов'язково була гравірування "Я зрікаюсь". Зубці впивалися в груди та в підборіддя жертви, завдаючи нестерпного болю при найменших спробах поворухнути головою чи щелепою. Жертва ледь могла говорити, але цього було достатньо, щоб визнати свою провину. Довжина зубів вилки була розрахована так, що коли голову нахиляли вперед, смерть не була миттєвою.

Тортури Інквізиції

Іспанський
чобіток

В основу роботи цього знаряддя тортур покладено принцип лещат. Під дією спеціальних механізмів, в якості яких виступали гвинти або клини, пластини поступово починали зближуватись, дроблячи та ламаючи кістки ніг. При цьому шкіра та м'язи перетворювалися на криваве місиво.

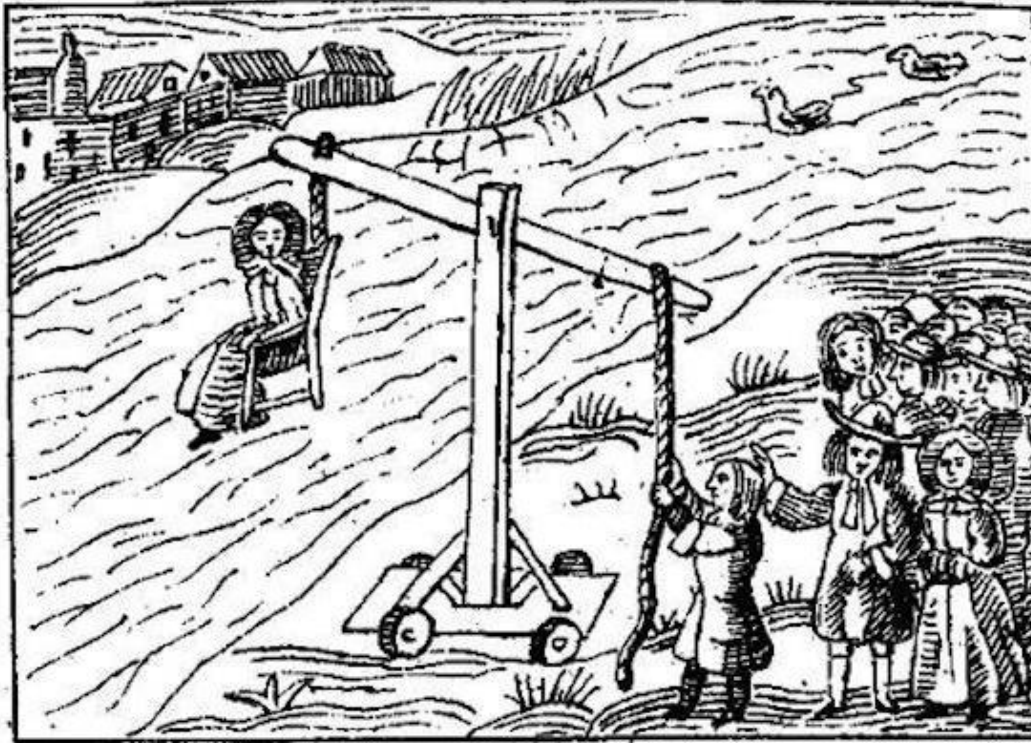
Тортури Інквізиції

Одним з найоригінальніших типів тортур був контейнер з дверцятами в людський зріст, який нагадував людську фігуру (частіше жіночу - звідси і назва "залізна діва"). Зсередини знаряддя було вкрите численними гострими шипами, які пронизували тіло жертви. Перший достовірний опис "залізної діви" датується 14 серпнем 1515. У цей день, 14 серпня, до страти за допомогою "залізної діви" був засуджений фальшивомонетник. Засудженого помістили всередину знаряддя страти і повільно закривали двері, щоб жертва не померла відразу і мучилася як найдовше.

Тортури Інквізиції

Відьмацьке
крісло

Грішницю прив'язували до крісла, яке було підвішене до довгої жердини та опускали під воду на тривалий час, Згодом жертві давали трохи вдихнути повітря та знову опускали під воду. Найчастіше такі тортури застосовували восени або взимку. В зимові місяці в льоді прорубали ополонку, в результаті чого жертва досить швидко не лише задихалася без повітря, але й вкривалась льодом .

Дякую за увагу